

רע"פ 3262/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3262/14

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 23.3.2014, בעפ"ג
15204-12-13, שניתן על-ידי כב' השופטים א' יעקב -
סג"נ; ל" ברוד; ק' רג'יניאנו

בשם המבקש: עו"ד אורן קין

החלטה

1. לפניו בקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' יעקב -
סג"נ; ל" ברוד; ק' רג'יניאנו), בעפ"ג 15204-12-13, מיום 23.3.2014, בגין נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין
של בית משפט השלום ברחוות (כב' השופט ש' קיסר), בת"פ 3664-09-12, מיום 23.10.2013.

2. כתוב האישום המתוקן, שהוגש נגד המבקש, מפרט מספר אישומים בביצוע עבירות מין בקטינים. זאת,
במסגרת שיחות מקוונת עםם (באמצעות תוכנות סקייפ, מסנג'ר, ו-A.I.S.C. קיו), ובמפגשים עם קטין בן שלוש-עשרה

עמוד 1

וחצי, אשר הציג את עצמו כבן ארבע-עשרה. כמו כן, הואשם המבקש בניסיון להטרדה מינית, במהלך שיחותיו עם שוטרים שהתחזק לקטינים. בית משפט השלום ברחובות הרשע את המבקש, על יסוד הודהתו בכתב האישום, בעבירות הבאות: שיש עבירות של הטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו חמיש-עשרה שנים, לפי סעיף 3(א)(3) בצוירוף סעיף 3(א)(6)(א סיפא) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, וכן שתי עבירות של ניסיון להטרדה צזו, לפי סעיפים אלו בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); שלוש עבירות של מעשה סדום בקטין שמלאו לו ארבע-עשרה שנים וטרם מלאו לו שש-עשרה שנים, לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין; וכן שלוש עבירות של מעשה סדום בקטין כאמור, בניסיונות גרם מעשה, לפי סעיף 347(א)(1) בצוירוף סעיף 350 לחוק העונשין.

3. בגזר הדין סקר בית משפט השלום את נסיבות חיו הקשות והחריגות של המבקש, כפי שתוארו בתסקיר השירות המבחן שהוגש בעניינו. כמו כן צוין, כי המבקש השתלב בהליך טיפולו במסגרת שירות המבחן ובמסגרת פרטית. על פי הערכת שירות המבחן, נשקף סיכון עתידי להישנות עבירות מין מצד המבקש, אך התקדמות ההליך הטיפולי עשויה להפחית את החשש לכך. בחווות דעתו מטעם המרכז להערכת מסוכנות נאמר, כי מסוכנותו המינית של המבקש היא ברמה "בינונית-נמוכה", וכן כי המבקש הביע חרטה על מעשיו ואופתיה לקורבנות העבירות, ואין לו עבר פלילי. במסגרת הטיעונים לעונש, שמע בית המשפט את עדויותיהם של קריימינולוגים ופסיכולוגים המטפלים במבקש, אשר הביעו את עדמתם החזיבית לגבי התקדמות הליכי הטיפול, והמליצו על ענישה שלא תגרום להפסקתם, על-מנת שלא לפגוע בשיקומו של המבקש.

בית המשפט עמד על הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות – הגנה על גופם, נפשם ושלומם של קטינים. בפסק הדין הודגש, כי הסכמתם של קטינים לביצוע עבירות מין אינם מחייבים חומרת המיעשים, וזאת בין היתר בשל הנזק הנפשי העשוי להיגרם להם. כמו כן, הבהיר בית המשפט את חומרת מעשיו של המבקש, אשר ניצל את תמיימותם וסקרנותם המינית של קטינים, וכן נ舷ך לחומרה מספר העבירות שבוצעו על-ידי המבקש, דבר אשר מעיד על שיטתיות. לצד זאת, עמד בית המשפט על קיומם של "шибוקלים רבים ומשמעותיים" לקולה, ובכללם נסיבותיו האישיות של המבקש; הודהתו במעשים; חרטה שהביע; ושיקולי שיקום. בהמשך, ולאחר שננסקרה הפסיכיקה הנוגגת במקרים דומים, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשימים הבאים: 12 חודשי מאסר בפועל, בגין תיקופת מעצרו; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבלי עבורי עבירות לפי חוק הטרדה מינית בהן הורשע או עבירה מין מסווג עוון; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבלי עבורי עבירה מין מסווג פשע.

4. המבקש ערער על חומרת עונשו בבית המשפט המחויזי מרכז-lod. בית המשפט המחויזי שמע את טענות הצדדים, ובכלל זה נשמעו דברים בנוגע להתקדמותו של ההליך הטיפולי, אותו עובר המבקש. בית המשפט עמד על חשיבותו של ההליך הטיפולי במסגרת הליכי השיקום של המבקש, ומנגד, נשקלו הפגיעה הקשה בקטינים, והאינטרס הציבורי בהעברת מסר חברתי לעניין חומרתן של עבירות מין בקטינים. בפסק הדין צוין, כי בית משפט השלום גילה "התיחסות מופלגת במערער [ה המבקש] וגזר עליו עונש קל". לפיכך, החלטת בית המשפט המחויזי לדחות את הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשתו שלפני נטען, כי המקירה Dunn מעורר שאלה מהותית בעלת חשיבות ציבורית, הנוגעת למידת ההשפעה הרואה של הליך שיקומי על גזירת העונש. לטענת המבקש, שליחתו אל מאחורי سور גבריה תפגע בהליך השיקום אשר הוא מצוי בעיצומו, ועשיה לסכן את מאור עינוי בשל בעיה רפואי מממנה הוא סובל. המבקש מכיר

בחומרת מעשי, אך לגישתו, בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, יש ליתן את משקל הבכורה לשיקול שיקום ולנסיבותו האישיות, ולגוזר את עונשו בהתאם אליהן. בנוסף, העלה המבוקש טענות שונות, ובין היתר נטען על-ידו כי לא היה מקום ליתן משקל לחומרה לריבוב ה"תכנון" של העברות. עוד נטען בבקשתה, כי ראוי היה לשקל לקולא את הדומיננטיות של הקטין עימו נפגש המבוקש, וכן את קשייו הנפשיים של המבוקש, אשר הם אלו שהובילו אותו לבצע את העברות, לטענותו.

דין והכרעה

6. הבקשה שלפני נסובה, רובה כולה, סביר מידת העונש שהושת על המבוקש. בפסקתו של בית משפט זה השתרש ההלכה, לפיה השגה על חומרת העונש אינה מצדיקה מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", למעט במקרים חריגים בהם העונש חרוג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הרואה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 3120/14 נעים ב' מדינת ישראל (8.5.2014); רע"פ 617/14 לוי נ' מדינת ישראל (4.3.2014); רע"פ 1717 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014)). לטעמי, העונש שהושת על המבוקש הוא קל יחסית לחומרת העבירות בהן הורשע, ובמסגרתו נלקחו בחשבון הנסיבות המילויות בנסיבות דנן, כפי שפורטו והודגו על-ידי הערכות הקודמות. מכאן שעונשו של המבוקש אכן חרוג, כל עיקר, מדיניות הענישה הרואה והמקובלת במקרים דומים (ראו והשוו: ע"פ 8980 פלוני נ' מדינת ישראל (19.8.2013); ע"פ 8798 נבון נ' מדינת ישראל (30.7.2013); רע"פ 1150/10 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2010)) לפיקר, הבקשה אינה מצדיקה ערכית דין בפני עצמה נוספת, ודינה להדחות.

7. לעומת זאת, מועלם מן הצורך "אמיר", כי גם לגופו של עניין, הבקשה אינה מוגלה עילה להתערבות בヅר הדין. אין מחלוקת בדבר חומרתן של העבירות שביצעו המבוקש. מדיניות הענישה הרואה בעבירות מין בקטינים, צריכה להציג את האינטראס הציבורי, אשר בא לידי ביטוי בהבעת סלידה מן המעשים; בהרתעה אישית וככללית; ובהרחקת העברין מן החברה. כפי שציינתי במקרה אחר:

"חומרתן הרבה של עבירות מין בקטינים הודגשה פעמים רבות בפסקתו של בית משפט זה. עבירות מין המבוצעות בקטינים נעשות, ככל, תוך ניצול תמיונות והאמון שהם רוחשים לעברין הבוגר (ראו לדוגמא, ע"פ 10139 פלוני נ' מדינת ישראל (18.4.2010). כפי שנקבע בע"פ 10/5497 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2011) "אופי היחסים הנובע מפער הגלים מוקנה ליחסים אלה את אופיים הפלילי אף מקום בו נעשו היחסים בהסכם" (שם, בפסקה 7). על העונש לשקף את סלידת החברה מהמעשים המיניים המעוותים, ולהוות גורם מרתיע, הן כלפי העברין עצמו והן כלפי עברינים פוטנציאליים, מפני הישות מעשים כגון אלה."

בנוספּף לגורם ההרתעה, הצופה פנּי עתיד, קיים צורך מיידי להרחיק את העברין הפסיכולוגי מהקהילה, לתקופה ממושכת, על-מנת להגן על ציבור הקטינים, שהינו ציבור פגיע במיחוד, מהסיכון שעוזרו נשקף מן העברין, סותה המין. במקרים מעין אלה, יש להעדייף את שיקולי ההגנה על הקטינים, אשר עלולים להיגע בגופם ובונפיהם, על פנּי שיקולים אחרים, לרבות נסיבותו האישיות של העברין. זאת, באמצעות הטלת עונש מסור ממושך אשר ראוי כי יונצל, בין היתר, לטיפול בסטיותיו המיניות החמורות של עברין המין. יש אף להציג את הצורך בהעברת מסר עונשי מובהק למנצחים את רשות האינטרנט למטרות פוגעניות ולסיפוק יצרים מיניים אפילו ומעוותים" (ע"פ 11/6357 ברברמן נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (23.6.2013).

לצד האינטראס הציבורי, כמפורט לעיל, על בית המשפט להתחשב בנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם העומד בפניו, ובכלל זה יש ליתן משקל ראוי לשיקולי שיקום. זהו הכלל, וכך נעשה גם במקרה דנן. בבקשתו שלפניו המבוקש הדגש, באריכות ובפירוט, את השיקולים לקולה אשר מתקיימים בעניינו, והעליה על נס את הצלחת ההליך הטיפולי שהוא מצוי בעיצומו. בהיבטים מסוימים, עניינו של המבוקש מבטא נסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה בעונשו, וזאת בפרט בשל מצבו הבריאותי הגובל בעיוורון מוחלט. ואולם, הערכאות הקודומות כבר נתנו את דעתן לכך במסגרת פסקין הדין שניתנו על-ידן. כאמור, הנסיבות המקולות ניכרות בבירור מידת העונש המתואמת יחסית שהושעת על המבוקש, ואני רואה מקום להקלה נוספת. בשולי הדברים יש לציין, כי ההחלטה אליה הפנה בא-כח המבוקש, במסגרתה הוצאה מדיניות ענישה מקלה יותר, אינה עוסקת בעבירות של ביצוע מעשה סדום בקטין, וברוי כי אין בה כדי ללמד דבר וחצי דבר על מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. אשר לשיקולי השיקום, מקובלים עלי דבריו של בית המשפט המחויז, לפיהם "אנו סמכים ובטוחים שאם המערער [המבוקש] אכןלקח על עצמו אחריות והפנים את חומרתו מעשו, הוא יוחזר למסגרת הטיפולית גם לאחר ריצוי מסרו".

.9. לאור האמור, בקשה רשות הערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, י"ב בא'יר התשע"ד (12.5.2014).

ש | פ | ט